

det, og det ærede Medlem maa om, hvilke Navne han vil give det. Man kan til syvende og sidst give en hvilken som helst Ting et hvilket som helst Navn, man vil. Man har Lov til at kalde en Kat for en Hund, hvis man saa lyster, og hvis man i Forvejen har sagt: hver Gang jeg siger Kat, mener jeg Hund, saa kan vel en Samtale foregaa paa den Maade. Men det er nok saa praktisk at bruge de rigtige Betegnelser om Tingene.

Jeg beklager, at de Forhandlinger, der har været ført om denne vigtige Sag, synes at skulle ende ganske resultatløst, og at det skal komme dertil, som det ærede Medlem jo forudsagde, at om lidt forkastes det Lovforslag, som her foreligger for det høje Ting. Denne Situation er hidført ved den fuldstændig negative Holdning, som er indtaget af Venstres og det konservative Partis Medlemmer i Udvalget. Man har fra disse Repræsentanters Side erklæret ikke at kunne give Regeringens Forslag sin Tilslutning, men man har samtidig undladt at gøre noget virkeligt Forhandlings-tilbud paa en anden Basis eller overhovedet fremkomme med nye Tanker, som kunde føre fremad til et Resultat paa en anden Basis. For Venstres Vedkommende beklager jeg at maatte konstatere, at dette Parti fremdeles synes at staa paa det samme Standpunkt: at det vil værne det store Landbrugs Interesser og har meget ringe Sans for det, der i den foreliggende Situation handler ilde med andre Erhvervsinteresser. Naar imidlertid Venstres Medlemmer i Betænkningen erklærer, at det forelagte Lovforslag er ganske formaalsløst, vil jeg dog have Lov til endnu en Gang at erindre om, at man ved en saadan Udtalelse ganske sætter sig ud over positive Udtalelser af den saakaldte Valutakonference, som for et godt halvt Aars Tid siden fremkom med en Betænkning, i hvilken man meget tydeligt og klart netop udtaler sig for ved foreløbige Foranstaltninger at formindske Importen af visse Varer. Og i fuldstændig Tilslutning hertil vender man sig fra Valutakonferencens Side mod kunstig Opretholdelse af et højt Prisniveau og kræver ogsaa Foranstaltninger derimod: det maa være Opgaven at hindre, at private Erhvervsorganisationer eller andre Sammenlutninger kunstigt holder Prisniveauet oppe. Nu kan naturligvis det ærede Medlem sige, at det er en Udtalelse, som hidrører fra en Række Byrepræsentanter og andre slette Mennesker, som man ikke kan føle sig forpligtet til at tage Hensyn til i den højere

og bedre Verden — for at benytte det ærede Medlems egen Sprogbrug —, hvori det store Landbrug befinder sig, men det er jo alligevel saa, at der i denne Valutakonference ogsaa var Landbrugsrepræsentanter. Der var f. Eks. det forhenværende Medlem af Folketinget Pinstrup, som ganske vist tog et Særstandpunkt, men netop i sin Særudtalelse paa sin Maade krævede samfundsmæssige Indgreb i valutaregulerende Henseende, idet han ud fra sine Interesser, som ser Faren ikke i et Fald af Kronen, men i en for hurtig Stigning af den, vender sig imod en saadan for hurtig Stigning og kræver planlagt Foranstaltninger, som kan føre til, at en eventuel Stigning foregaa jævnt, men langsomt. Jeg synes derfor, det er meget dristigt her at ville betegne det foreliggende Lovforslag som ganske formaalsløst.

Venstre vil ikke kunne fri sig for Ansvar; det ærede Medlem gjorde stærke Forsøg paa at fralægge sig Ansvaret for det, som maatte komme, naar dette høje Ting, som han bebudede, om lidt har forkastet det foreliggende Lovforslag, men Venstre vil dog have sit Ansvar, og hvis en ny Katastrofe skulde indtræde, tror jeg ikke, man vil kunne tage sig dette Ansvar saa let, som det ærede Medlems Tale her i Dag giver Indtryk af. Man har jo ogsaa før set, at en Valutakatastrofe kunde gøre Indtryk paa Partiet Venstre. Vi saa det senest i Januar i Aar, da en Valutakatastrofe gav Anledning til den saakaldte samlede Valutaplan indeholdende den før nævnte Ekstraskat, som man kaldte Valutaydelse, og indeholdende Forslag om Oprettelse af en Valutacentral for at modvirke Spekulationen, et Forslag, som vi gav vor Tilslutning. Men det vil jo i hvert Fald i dette Øjeblik neppe nytte noget at tale om hin Situation i Januar eller i øvrigt at tale til Venstre, saaledes som dette repræsenteres ved det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Madsen-Mygdal), om det alvorlige i Situationen. Mentaliteten er i de Kredse efter Valget den 11. April saaledes, at man er uimodtagelig, man stiller sig an som den forsmaaede Hjertenskær, der sætter sig hen og ser sur ud og i øvrigt haaber paa, at det skal gaa ilde for den lykkeligere Medbejler. Venstre lider jo den Skæbne, at Vælgerne gav Partiet at føle, at det ikke længere havde deres Tillid i samme Udstrækning som tidligere, og det er beklageligt, at dette har virket paa den Maade, at det har gjort Partiet utilgængeligt for enhver positiv Forhandling om et saa